

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – SESV 63 straipsnis –
Laisvas kapitalo judėjimas – Pajamų mokestis – Dividendai už biržines akcijas – Mokesčių
lengvata, taikoma dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama nacionalinėje vertybinių popierių
rinkoje – Skirtingas vertinimas – Objektyvus diferencijavimo kriterijus – Apribojimas –
SESV 65 straipsnis – Objektiviai panašios situacijos – Pateisinimas – Vien ekonominis tikslas“

Byloje C-449/20

dėl *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija) 2020 m.
rugsėjo 22 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, pagal SESV 267 straipsnį
pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Real Vida Seguros SA

prieš

Autoridade Tributária e Aduaneira

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Kumin (pranešėjas), teisėjai P. G. Xuereb ir I. Ziemele,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Real Vida Seguros SA*, atstovaujamos *advogado* C. Ramos Pereira,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, S. Jaulino, H. Magno ir P. Barros da Costa,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir I. Melo Sampaio,

* Proceso kalba: portugalų.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 63 ir 65 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Real Vida Seguros SA* ir *Autoridade Tributária e Aduaneira* (Mokesčių ir maitų institucija, Portugalija, toliau – mokesčių administratorius) ginčą dėl dalinio dividendų už biržines akcijas atskaitymo, nustatant pajamų mokesčio bazę.

Teisinis pagrindas

- 3 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *Estatuto dos Benefícios Fiscais* (Įstatymas dėl mokesčių lengvatų) (*Diário da República* I, serija I-A, Nr. 149, 1989 m. liepos 1 d., toliau – EBF) 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Mokesčių lengvatomis laikomos išimtinės priemonės, kurių priėmimas atitinka nefiskalinių viešųjų interesų, viršesnių už patį apmokestinimą (kurio įgyvendinimui jos trukdo), apsaugą.“

- 4 EBF 31 straipsnyje buvo numatyta:

„Apskaičiuojant fizinių asmenų pajamų mokestį arba juridinių asmenų pelno mokestį atsižvelgiama tik į 50 % dividendų už biržines akcijas.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 5 1999 ir 2000 finansiniais metais *Real Vida Seguros*, įsteigta Porte (Portugalija), gavo dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama tiek Portugalijos, tiek užsienio vertybinių popierių rinkose. Nustatydama pelno mokesčio už šiuos finansinius metus bazę ji pagal EBF 31 straipsnį iš viso grynojo pelno atskaitė 50 % šių dividendų.

- 6 Kompetentinga institucija, atlikusi mokestinį minėtų finansinių metų patikrinimą, 10 778,46 EUR suma pakoregavo 1999 finansinių metų mokestinį rezultatą ir 13 406,62 EUR suma – 2000 finansinių metų mokestinį rezultatą, pagrįsdama taip:

„Iš pagal EBF 31 straipsnį atliktos pajamų, kurioms taikomas atskaitymas už biržines akcijas, apskaičiavimo bazės analizės matyti, kad mokesčių mokėtojas atsižvelgė į bruto dividendus, gautus už akcijas, kuriomis prekiaujama tiek Portugalijos, tiek užsienio vertybinių popierių rinkose.“

Vis dėlto atsižvelgiant į „mokesčių lengvatos“ sąvoką ir į tai, kad ši lengvata buvo sukurta siekiant skatinti nacionalinę vertybinių popierių rinką, reikėjo atsižvelgti tik į dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama šioje vertybinių popierių rinkoje <...>“

- 7 *Real Vida Seguros* po šio mokesčio patikrinimo pateiktus pranešimus dėl mokesčio perskaičiavimo nesėkmingai užginčijo: pirmiausia administracine tvarka, vėliau – teisme. Tuomet ši bendrovė pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme – *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija).
- 8 Grįsdama savo kasacinį skundą *Real Vida Seguros* teigia, kad pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad EBF 31 straipsnyje numatytas atskaitymas taikomas tik dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, o ne dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose. Šiame straipsnyje nekalbama apie dividendų kilmę; be to, bet koks skirstymas tokiu pagrindu prieštarautų Sąjungos teisei, nes toks šios mokesčių lengvatos taikymas ribotų laisvą kapitalo judėjimą.
- 9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad EBF 31 straipsnyje numatytos mokesčių lengvatos aiškinimas, pagal kurį ši taikoma tik dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje, grindžiamas šio straipsnio tikslu – skatinti ar plėtoti vertybinių popierių rinką. Taigi egzistuoja reikšmingas visuomenės interesas, kaip jis suprantamas pagal EBF 2 straipsnio 1 dalį, kuris yra svarbesnis už apmokestinimo tikslą.
- 10 Vis dėlto *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas) kilo abejonių dėl šio aiškinimo suderinamumo su laisvu kapitalo judėjimu, todėl jis nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar SESV 63 ir paskesniuose straipsniuose numatytą laisvą kapitalo judėjimą pažeidžia tai, kad pagal [EBF] 31 ir 2 straipsnius kasatorei 1999 ir 2000 finansinių metų pajamų mokesčio tikslais leidžiama atskaityti 50 % nacionalinėse (t. y. Portugalijos) vertybinių popierių rinkose gautų dividendų, taip draudžiant atskaityti kitų <...> valstybių narių vertybinių popierių rinkose gautus dividendus?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 11 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama valstybės narės mokesčių praktika, pagal kurią, nustatant mokesčių mokėtojo pajamų mokesčio bazę, atsižvelgiama tik į 50 % dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama šios valstybės narės vertybinių popierių rinkoje, o į dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama kitų valstybių narių vertybinių popierių rinkose, atsižvelgiama visa apimtimi.
- 12 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo paaiškinimais, 1999 ir 2000 finansiniais metais EBF 31 straipsnyje buvo numatyta, kad atsižvelgiama į 50 % gautų dividendų ir, remiantis šio straipsnio tikslu, tai buvo taikoma tik dividendams, gautiems už akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje. Viena vertus, iš rašytinių Portugalijos vyriausybės pastabų matyti, kad pagal minėtą straipsnį (jis buvo priimtas 1989 m. ir panaikintas 2008 m.) iš pajamų mokesčio bazės buvo galima atskaityti ne 50 %, o 60 % šių dividendų už 2000 finansinius metus. Kita vertus, *Real Vida Seguros* ginčija tiek pirmosios instancijos teismo, tiek prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo

pateiktą EBF 31 straipsnio aiškinimą, pagal kurį šis straipsnis taikomas tik dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, nes tokia sąlyga neišplaukia iš jo formuluotės.

- 13 Šiuo klausimu pažymėtina, kad vykstant SESV 267 straipsnyje numatytam procesui, pagrįstam aiškiu nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo funkcijų atskyrimu, tik nacionalinis teismas gali tiksliai nustatyti nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų taikymo sritį (2019 m. spalio 3 d. Sprendimo *Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale*, C-632/18, EU:C:2019:833, 48 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija). Teisingumo Teismas turi kompetenciją priimti sprendimą dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar galiojimo tik atsižvelgdamas į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo aprašytą faktinę ir teisinę situaciją (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Onofrei*, C-218/19, EU:C:2020:1034, 18 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija) ir negali nei ja suabejoti, nei patikrinti, ar ji teisinga (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Gueye et Salmerón Sánchez*, C-483/09 ir C-1/10, EU:C:2011:583, 42 punktą ir 2016 m. birželio 21 d. Sprendimo *New Valmar*, C-15/15, EU:C:2016:464, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 14 Vadinas, į pateiktą klausimą reikia atsakyti remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nutartyje išdėstytomis prielaidomis.
- 15 Tarp SESV 63 straipsnio 1 dalyje draudžiamų laisvo kapitalo judėjimo apribojimo priemonių yra tos, kurios gali atgrasyti nerezidentus investuoti tam tikroje valstybėje narėje arba šios valstybės narės rezidentus tai daryti kitose valstybėse (2020 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Société Générale*, C-565/18, EU:C:2020:318, 22 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 16 Konkrečiai kalbant, skirtingas vertinimas, kai dėl jo vienos valstybės narės mokesčių mokėtojo, kilusio iš kitos valstybės narės, pajamos vertinamos mažiau palankiai, palyginti su pirmoje valstybėje narėje gautomis pajamomis, gali atgrasyti tokį mokesčių mokėtoją investuoti savo kapitalą kitoje valstybėje narėje (2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (KIPVPS išmokėtos pajamos)*, C-480/19, EU:C:2021:334, 27 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 17 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagal mokesčių administratoriaus taikytą EBF 31 straipsnį dividendų už biržines akcijas gavėjas, siekdamas nustatyti pajamų mokesčio bazę, galėjo iš dalies atskaityti šiuos dividendus, jei akcijomis, už kurias mokami šie dividendai, prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje.
- 18 Portugalijos vyriausybė ginčija laisvo kapitalo judėjimo apribojimą ir teigia, kad EBF 31 straipsnio taikymo laikotarpiu bet kuris bet kurios valstybės narės ar trečiosios valstybės fizinis ar juridinis asmuo galėjo patekti į Portugalijos vertybinių popierių rinką, nes joje buvo galima prekiauti tiek Portugalijos, tiek užsienio šalių bendrovių akcijomis.
- 19 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose mokesčių administratoriaus taikytuose nacionalinės teisės aktuose nebuvo daroma skirtumo tarp bendrovių rezidenčių ir bendrovių nerezidenčių išmokėtų dividendų, nes sąlyga dėl dalinio atskaitymo buvo taikoma abiem dividendų rūšims vienodai.

- 20 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad nacionalinės teisės aktas, vienodai taikomas ūkio subjektams rezidentams ir ūkio subjektams nerezidentams, gali tapti laisvo kapitalo judėjimo apribojimu, nes net objektyviais kriterijais pagrįstas diferencijavimas faktiškai gali sudaryti nepalankias sąlygas tarpvalstybiniais atvejais (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 55 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 21 Taip yra tada, kai pagal nacionalinės teisės aktą suteikiama mokesčio lengvata tik tais atvejais, kai įvykdoma viena vienodai taikoma sąlyga, kuri dėl savo pobūdžio ar *de facto* yra būdinga nacionalinei rinkai, todėl tik bendrovės rezidentės gali šią sąlygą įvykdyti, o bendrovės nerezidentės paprastai jos neįvykdo (žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 22 Taigi darytina išvada, kad tokia praktika, pagal kurią palankesnis dividendų mokestinis vertinimas susiejamas su sąlyga, kad šiomis akcijomis, už kurias mokami šie dividendai, būtų prekiaujama nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje, dėl paties šios sąlygos pobūdžio lemia tai, kad palankesnis mokestinis vertinimas taikomas investicijoms į bendrovės rezidentes, o mažiau palankus mokestinis vertinimas – investicijoms į bendrovės nerezidentes.
- 23 Viena vertus, reikėtų pažymėti, kad bendrovių, kurių akcijomis prekiaujama vertybinių popierių rinkoje, todėl jomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, akcijomis paprastai prekiaujama nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje. Kita vertus, nors bendrovių akcijomis vienu metu gali būti prekiaujama tiek užsienio vertybinių popierių rinkose, tiek nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje (tam taikomas tarptautinis kotiravimas), bendrovių nerezidenčių, kurių akcijomis prekiaujama atitinkamoje vertybinių popierių rinkoje, paprastai yra gerokai mažiau nei bendrovių rezidenčių.
- 24 Be to, ši išvada visiškai taikoma Portugalijos vertybinių popierių rinkai, nes, kaip matyti iš rašytinių Komisijos pastabų, bendrovių nerezidenčių, kurių akcijomis prekiaujama šioje vertybinių popierių rinkoje, yra labai mažai, palyginti su bendrovėmis rezidentėmis, ir nėra jokių duomenų, leidžiančių teigti, kad ši padėtis buvo kitokia tuo laikotarpiu, kai buvo taikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose numatyta mokesčių lengvata.
- 25 Taigi reikia pripažinti, kad mokesčių praktika, pagal kurią dividendų už biržines akcijas gavėjas, siekdamas nustatyti pajamų mokesčio bazę, galėjo iš dalies atskaityti šiuos dividendus su sąlyga, kad akcijomis, už kurias mokami šie dividendai, prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, galėjo atgrasyti teisę pasinaudoti EBF 31 straipsnyje numatyta mokesčių lengvata turinčius asmenis nuo investicijų į bendrovės nerezidentes, vadinasi, tokia praktika riboja laisvą kapitalo judėjimą ir yra iš esmės draudžiama pagal SESV 63 straipsnį.
- 26 Vis dėlto, kaip pabrėžia Portugalijos vyriausybė, SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkte įtvirtinta, kad SESV 63 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos situacijos dėl gyvenamosios arba kapitalo investavimo vietos.
- 27 Ši nuostata, kaip nukrypstanti nuo pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo, turi būti aiškinama siaurai. Todėl ji negali būti aiškinama taip, kad kiekvienas mokesčių teisės aktas, pagal kurį mokesčių mokėtojai skirstomi atsižvelgiant į gyvenamąją vietą arba į valstybę, kurioje jie investuoja savo kapitalą, automatiškai yra suderinamas su SESV. Pačią SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą riboja SESV 65 straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės

teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta [SESV] 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“ (2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (KIPVPS išmokėtos pajamos)*, C-480/19, EU:C:2021:334, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 28 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad reikia skirti pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą leidžiamą skirtingą požiūrį nuo SESV 65 straipsnio 3 dalyje uždraustos diskriminacijos. Tam, kad nacionalinės mokesčių teisės nuostata galėtų būti laikoma suderinama su laisvą kapitalo judėjimą reglamentuojančiomis SESV nuostatomis, reikia, kad jos lemiamas skirtingas požiūris būtų susijęs su objektyviai skirtingomis situacijomis arba jis būtų pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (KIPVPS išmokėtos pajamos)*, C-480/19, EU:C:2021:334, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 29 Vadinasi, reikia išnagrinėti, pirma, ar egzistuoja objektyvus skirtumas tarp dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, gavėjo ir dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, gavėjo.
- 30 Pagal suformuotą jurisprudenciją tarpvalstybinės situacijos ir valstybės narės vidaus situacijos panašumas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į atitinkamais nacionalinės teisės aktais siekiamą tikslą (2020 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Société Générale*, C-565/18, EU:C:2020:318, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 31 Šiuo klausimu Portugalijos vyriausybė nurodo, kad tuo metu Portugalijos vertybinių popierių rinkos padėtis skyrėsi nuo kitų valstybių narių vertybinių popierių rinkų padėties ir kad mokesčių mokėtojai galėjo užsienyje sumokėtus mokesčius už dividendus atskaityti iš apskaičiuotų mokesčių, o ne iš gautų pajamų.
- 32 Šiems argumentams negalima pritarti.
- 33 Visų pirma tiek mokesčių mokėtojas, investuojantis į akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, tiek mokesčių mokėtojas, investuojantis į akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, savo kapitalą investuoja į pelno siekiančias biržines bendroves.
- 34 Be to, abiem šiais atvejais šios pajamos apmokestinamos Portugalijoje. Vis dėlto, kadangi Portugalijos vyriausybė nurodo galimybę mokesčių mokėtojams, investavusiems savo kapitalą į akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, iš Portugalijoje taikomo mokesčio atskaityti užsienyje už šiuos dividendus sumokėtus mokesčius, reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, darytina išvada, kad pagal tokią mokesčių nuostatą, skirtą ekonominiam dvigubam paskirstytojo pelno apmokestinimui išvengti ar sušvelninti, dividendus iš kitos valstybės narės gaunančio mokesčių mokėtojo padėtis yra panaši į nacionalinės kilmės dividendus gaunančio mokesčių mokėtojo padėtį, nes abiem šiais atvejais gautas pelnas iš esmės gali būti apmokestintas kelis kartus (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *SECIL*, C-464/14, EU:C:2016:896, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vadinasi, dėl mokesčių mokėtojų, investavusių kapitalą į akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, galimybės iš Portugalijoje taikomo mokesčio atskaityti užsienyje už šiuos dividendus sumokėtą mokestį (darant prielaidą, kad tokia galimybė yra nustatyta) šių mokesčių mokėtojų padėtis negali skirtis nuo mokesčių mokėtojų, investavusių kapitalą į akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, padėties.

- 35 Galiausiai tiek iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, tiek iš rašytinių Portugalijos vyriausybės pastabų matyti, kad mokesčių lengvata mokesčių mokėtojams, investavusiems į akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, buvo skirta Portugalijos vertybinių popierių rinkai skatinti ir plėtoti.
- 36 Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 22 ir 23 punktuose išdėstytų argumentų, toks tikslas yra neišvengiamai ir glaudžiai susijęs su vidaus investicijų skatinimu, pripažinus, kad dėl investicijų į akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, mokesčių mokėtojai atsiduria skirtingoje padėtyje nei mokesčių mokėtojai, investavę į akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, o pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį konkrečiai draudžiami tarpvalstybinio kapitalo judėjimo apribojimai, ši nuostata prarastų prasmę (pagal analogiją žr. 2019 m. vasario 26 d. Sprendimo *X (Trečiosiose šalyse įsteigtos tarpinės bendrovės)*, C-135/17, EU:C:2019:136, 68 punktą).
- 37 Antra, dėl apribojimo pateisinimo svarbia viešojo intereso priežastimi Portugalijos vyriausybė teigia, pirma, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama mokesčių praktika Portugalijos Respublika įgyvendino savo kompetenciją mokesčių srityje, ir ji buvo pagrįsta teisės apmokestinti dividendus ir teisės leisti jų neapmokestinti tarpusavio simetrija.
- 38 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors kiekviena valstybė narė turi nustatyti savo paskirstyto pelno apmokestinimo sistemą ir šiuo tikslu apibrėžti dividendus gavusiam akcininkui taikomą mokesčio bazę, pagal suformuotą jurisprudenciją valstybės narės vis dėlto turi įgyvendinti savo mokesčių autonomiją, laikydamosi iš Sąjungos teisės kylančių reikalavimų, be kita ko, nustatytų SESV nuostatose dėl laisvo kapitalo judėjimo, o tai reiškia, kad turi būti sukurta nediskriminuojanti apmokestinimo sistema (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds DeKa*, C-156/17, EU:C:2020:51, 42 ir 45 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Kadangi, kita vertus, Portugalijos vyriausybė remiasi vertybinių popierių rinkos skatinimu, iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad vien ekonominis tikslas negali pateisinti SESV garantuojamos pagrindinės laisvės apribojimo (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Novo Banco*, C-712/19, EU:C:2021:137, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 40 Be to, net darant prielaidą, kad toks tikslas laikytinas priimtiniu, nebuvo pateikta jokių duomenų, kad jo pasiekti nepavyks (net jei pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose numatyta mokesčių lengvata būtų taikoma dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkoje) ir kad dėl šios priežasties šiems dividendams ši mokesčių lengvata netaikytina.
- 41 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama valstybės narės mokesčių praktika, pagal kurią, nustatant mokesčių mokėtojo pajamų mokesčio bazę, atsižvelgiama tik į 50 % dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama šios valstybės narės vertybinių popierių rinkoje, o į dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama kitų valstybių narių vertybinių popierių rinkose, atsižvelgiama visa apimtimi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 42 Pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama valstybės narės mokesčių praktika, pagal kurią, nustatant mokesčių mokėtojo pajamų mokesčio bazę, atsižvelgiama tik į 50 % dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama šios valstybės narės vertybinių popierių rinkoje, o į dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama kitų valstybių narių vertybinių popierių rinkose, atsižvelgiama visa apimtimi.

Parašai.